

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/87/2021
Identifikačné číslo spisu: 5718010665
Dátum vydania rozhodnutia: 15.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5718010665.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovarsyho v trestnej veci obvineného X. S., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 15. novembra 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného X. S. proti právoplatnému trestnému rozkazu Okresného súdu Martin z 12. júna 2018, sp. zn. 0T/56/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného X. S. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Martin (ďalej aj „okresný súd“) z 12. júna 2018, sp. zn. 0T/56/2018, bol obvinený X. S. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 10. júna 2018 v nočných hodinách viedol osobné motorové vozidlo zn. Citroën C5 ev. č. G. po Ul. Jilemnického v Martine, a pretože vozidlo viedol zo strany na stranu a jeho jazda bola neistá, navyše vozidlo zrýchľovalo, z toho dôvodu bol zákonným spôsobom za pomoci signálu STOP na rampách pred križovatkou ulíc Jilemnického a Východnej hliadkou OO PZ Martin - východ zastavený, následne bol vyzvaný k predloženiu potrebných dokladov na vedenie a prevádzku motorového vozidla v cestnej premávke a následne k vykonaniu dychovej skúšky na zistenie hladiny alkoholu vo vydychovanom vzduchu do elektronického prístroja AlcoQuant 6020, ktorú vykonal s pozitívnym výsledkom 0,99 mg/l v čase o 01.58 hod. a opakované dychové skúšky 0,99 mg/l v čase 02.13 hod. a 1,02 mg/l v čase 02.29 hod., čím porušil ustanovenia §§ 4 ods. 2 písm. d), 16 ods. 4 a 137 ods. 1, ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za to mu okresný súd podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 353 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku uložil trest odňatia slobody vo

výmere 5 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obvinenému výkon trestu podmienčne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu vo výmere 2 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 353 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku okresný súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na doživotie.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému trestnému rozkazu podal obvinený X. S. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu JUDr. Tomáša Zboju písomným podaním z 3. októbra 2018, podaným elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom 5. októbra 2018, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. h), písm. i), písm. n) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že podľa jeho názoru neboli v predmetnom konaní a rozhodnutí zo strany súdu zohľadnené všetky podstatné skutočnosti majúce vplyv na určenie výšky trestu. Ďalej poukázal na to, že na rozdiel od uloženia trestu odňatia slobody na doživotie v prípade uplatnenia zásady trikrát a dost' prichádza do úvahy podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pri treste zákazu činnosti na doživotie Trestný zákon neumožňuje páchatel'ovi za žiadnych okolností poskytnúť možnosť opätovne vykonávať činnosť, ktorá mu bola zakázaná. Tento trest považuje obvinený za neprimerane prísny a nedostatočne odôvodnený. Ak nejde o prípad podľa § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, uplatní sa § 43 Trestného zákona pri postupne ukladaných trestoch aj na trest zákazu činnosti s tým, že v súhrne trest zákazu činnosti nesmie presiahnuť 10 rokov. V tom je § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona podľa obvineného koncipovaný odlišne od § 47 ods. 2 Trestného zákona upravujúceho zásadu trikrát a dost' pri treste odňatia slobody, ktoré vyslovene stanovuje, že páchatel' musí byť v predchádzajúcich prípadoch potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, teda nestačí len samotný fakt odsúdenia. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na § 438d Trestného zákona, podľa ktorého súd nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti stanovenej v § 61 ods. 5 Trestného zákona neprimerane prísne. Súd tak obligatórne nemusí uložiť trest zákazu činnosti na doživotie. Okresný súd sa v predmetnej veci vôbec nevysporiadal s vyššie uvedenými skutočnosťami napriek tomu, že ide o najprísnejší postih. Rozhodnutie súdu z 12. júna 2018 totiž neobsahuje ani len zmienku o dvoch predchádzajúcich odsúdeniach obvineného a ani odkaz na zákonné ustanovenie týkajúce sa uplatnenia zásady trikrát a dost'. Uvedené obvinený považuje za takú vážnu vadu konania, ktorá môže mať za následok porušenie práva obvineného na spravodlivý proces.

Obvinený je toho názoru, že súd by si mal v každom prípade zabezpečiť spisy o predchádzajúcich odsúdeniach páchatel'a, pretože len z ich obsahu môže zistiť prípadné mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov. Uvedené spisy mali byť podľa obvineného oboznámené na hlavnom pojednávaní a strany mali dostať možnosť vyjadriť sa k nim. Z obsahu rozhodnutia súdu podľa obvineného vôbec nevyplýva, že bol obvinený za rovnaký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, už dvakrát odsúdený a tieto odsúdenia mali vplyv na uloženie trestu uvedeného v trestnom rozkaze okresného súdu. Poukázal pritom aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. mája 2017, sp. zn. 3 Tdo 59/2016, v ktorom súd dospel k záveru, že ak páchatel' opätovne spáchal zločin, je nevyhnutné, aby výrok o vine v skutkovej vete obsahoval presnú citáciu predchádzajúceho odsúdenia. Obvinený poukázal na to, že najvyšší súd dospel k záveru, že takéto zistenie o recidíve páchatel'a je skutkovým záverom a preto sa musí nachádzať v opise skutku. Závery

najvyššieho súdu by sa podľa obvineného mali vzťahovať aj na prípady ukladania trestu zákazu činnosti na doživotie podľa § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. OT/56/2018, bol porušený zákon v ustanovení § 438d v spojení s § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona a § 353 Trestného poriadku v neprospech obvineného. Obvinený taktiež navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku vec prikázal Okresnému súdu Martin, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol.

Prokurátor sa k podanému dovolaniu do dňa konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 10. novembra 2021.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, keďže obvinený pred podaním dovolania nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Z ustanovenia § 372 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že jednou z podmienok dovolania, ktorú musia oprávnené osoby (okrem ministra spravodlivosti) splniť, je využitie ich zákonného práva na podanie riadneho opravného prostriedku (s výnimkami uvedenými v druhej a tretej vete tohto ustanovenia). Nesplnenie tejto podmienky je neodstrániteľnou vadou dovolania, ktorá má za následok odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Keďže obvinený X. S. v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. OT/56/2018 nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (pričom v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že riadnym opravným prostriedkom v predmetnom konaní by nebolo podanie odporu proti trestnému rozkazu, ale až podanie odvolania proti rozsudku, ktorým by súd rozhodol po zrušení trestného rozkazu na základe riadne a včas podaného odporu prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní - viď rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 8, roč. 2011), nesplnil tak podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku. Ide pritom o vadu neodstrániteľnú, ktorú by nebolo možné napraviť ani po výzve podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Z tohto dôvodu najvyššiemu súdu neostávalo iné, než dovolanie obvineného X. S. na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietnuť.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.